

nings Volde og uden om den Besætning, som fulgte med Fæstningen, er Byen vokset frem, saa man der fuldstændig har indrettet sig paa at have en Garnison; og det vil blive stærkt føleligt, den Dag Garnisonen tages bort fra denne lille By. Og hvad der gælder om Fredericia, gælder i lige Grad om Nyborg. Vi have i Finansudvalget modtaget en Deputation fra Nyborgs Borgere, og denne Deputation skildrede for os, hvilket Knæk Byen Nyborg vilde faa, hvis Garnisonen nu blev flyttet bort derfra. Det blev saaledes oplyst for os, at Garnisonen i Nyborg bruger eller lægger der i Byen aarlig $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som den modtager i Lønning, og man vil kunne forstaa, hvad det betyder, at et saadant Beløb lægges i en By af Nyborgs Størrelse. Det er noget, der har Indflydelse for hele Næringslivet i denne By. Endvidere blev det oplyst for os, at Officerer og Underofficerer bebo tilsammen i Nyborg 115 Lejligheder, og disse 115 Lejligheder ville komme til at staa tomme den Dag, Garnisonen drages bort derfra. Hertil komme saa endvidere alle de Rum, som bebos af Soldaterne. Deputationen oplyste for os, at det vilde give en Standsning i Byens Udvikling, og at Byggeriet vilde ophøre derovre, ja, at Haandværkerne og Arbejderne allerede saa smaat vare begyndte at belave sig paa at drage bort fra Byen. Man gjorde opmærksom paa, hvilken Betydning det havde for Byens kommunale Skolevæsen. Der gik, meddelte Deputationen os, 19 Officersbørn og 133 Underofficersbørn i Byens kommunale Skoler, særlig i Betalingsskolerne. Naar disse over 150 Børn drages bort fra Byen, vil det selvfølgelig ogsaa mærkes, da det netop er i Betalingsskolerne, de gaa. Byen vil jo sikkert alligevel ikke kunne formindskes sine Skoleudgifter, man har nu en Gang indrettet sig paa at have det nødvendige Antal Skolelokaler, og man har ansat de nødvendige Lærere. Alt dette kan man ikke frigøre sig for, saa at Byens Byrder alligevel ville blive omtrent de samme. Endvidere kan det oplyses, at Nyborg har bragt meget store Ofre, lagt mange Penge ud i Anledning af Garnisonen i Byen, de have saaledes opført et Eksercerhus med Gasindlæg, opført en Vagtbygning og have afgivet Grunde til Skydebaner og Sygehuse. De have for Garnisonens Skyld bygget et Sygehus til 89,000 Kr. Byen modtager i Øjeblikket af Staten en Lejeafgift paa disse Ting paa 8,000 Kr. Naar nu Garnisonen drages bort, staar alt dette ledigt til ingen Nytte

og paafører altsaa Byen store baade direkte og indirekte Tab.

Saa vil man maaske gøre gældende: Ja, men er der nogen, der taber, er der til Gengæld andre, der vinde, saaledes at de nye Byer, der nu skulle være Garnisonsbyer, ville kunne faa de Fordele, som de Byer, der opgives som Garnisonsbyer, miste. Men det er slet ikke Tilfældet. Det kan ikke siges, at de nye Byer i samme Grad ville faa Fordel deraf. For det første vil det blive overordentlig byrdefuldt for de nye Byer at skulle indrettes til Garnisonsbyer; at skulle modtage fra 450 til 500 Soldater er meget vanskeligt for en lille By. Naar det skal ske gennem Tvangsindkvartering hos Borgerne, er det meget vanskeligt, og det vil ogsaa blive meget vanskeligt for Officerer og Underofficerer at finde passende Lejligheder i disse smaa Byer, og det Vederlag, som ydes, er i Virkeligheden kun ringe. Naar man en Gang er indrettet paa at have Garnison, kan man forstaa, at det er et uhyre Tab at miste denne, men det at skulle paatvinges en Garnison betyder slet ikke de tilsvarende Fordele.

Det er ogsaa mærkeligt, at Regeringen nu har slaet sig til Taals med denne Indkvarteringsmaade, for naar man læser den Skrivelse, Finansudvalget fik fra Regeringen før Jul, hedder det i den: „Paa Grund af de til de nye Garnisoner udsete Købstæders Lidenhed vil en almindelig Indkvartering hos Borgerne efter Indkvarteringslovgivningen blive overordentlig byrdefuld for Byerne, hvis det overhovedet maatte være muligt at gennemføre den“. Saa stærkt nedsættende udtaler Regeringen sig om den tvungne Indkvartering hos Borgerne for blot et Par Maanedes siden, og skønt den altsaa udtalte sig saa nedsættende om den, gaar Regeringens Forslag jo netop ud paa, at det alligevel skal være en Tvangsindkvartering, der skal foretages.

Hvis denne Overflytning af Tropper fra Vest til Øst for Store Bælt betød en virkelig Styrkelse og Forbedring af vort Forsvarsvæsen, kunde man dog anføre det til Forsvar for, at man vilde gaa til disse meget store Udgifter, men jeg tvivler i højeste Grad derom. Jeg tror ikke, at vor Forsvarsevne bliver hverken større eller mindre, selv om disse Tropper overflyttes fra den ene Landsdel til den anden. Vort Forsvar overfor en Stormagts Angreb vil være lige umuligt, enten Tropperne flyttes over, eller de blive der, hvor de ere nu. For mig staar derfor denne Sag saaledes, at der ingen som helst Grund er til